

Vänsterpress om Ukraina-kriget början av april 2022

Ukraina-kriget har omskakat vänstern och lett till allvarliga meningsskiljaktigheter och motstridiga politiska slutsatser – flera artiklar i samlingen [Svensk vänsterpress om Ukraina-kriget 24 mars 2022](#) handlar om detta. Här följer vi upp det med en artikel (från bloggen *Svensson*) som kritiskt synar den svenska vänstern.

En annan fråga som vi tagit upp tidigare är det partiförbud som införts i Ukraina. Här får en ledare för den socialistiska *Sociala rörelsen* i Ukraina (som inte tillhör de som förbjudits) kommentera saken – artikeln är från *Flamman*.

En socialist som vi haft anledning att låta komma till tals flera gånger är ryssen Aleksej Sachnin. *Internationalen*-artikeln ”Vad gör kriget ...” är ett nytt inlägg av honom.

Men under den gångna veckan är det massakern i ukrainska staden Butja som dominerat i massmedia. Och engelskspråkiga Wikipedia har redan en utförlig webbsida om detta ([Bucha massacre](#)) – den uppdateras fortlöpande. Flera av artiklarna nedan tar upp denna omskakande händelse. De flesta verkar vara övertygade om att det verkligen handlar om en omfattande massaker, även om vissa främst verkar vilja resa frågetecken och så tvivel (*Proletären*). Vi kommenterar en del av *Proletären*-uppgifterna i noter, men rekommenderar även artikeln [Massakern i Butja: Några saker som talar emot rysk propaganda](#) ur franska tidningen *Libération* som mer grundligt synar de ryska försöken att motbevisa anklagelserna.

MF 7/4 2022

Innehåll

Flamman	1
<i>Efter partiförbudet: ”Vi kommer att fortsätta kämpa som förr”</i>	1
Internationalen	3
<i>Brännmärk krigsbrottet!</i>	3
<i>Vad gör kriget med det ryska medvetandet?</i>	4
Offensiv	8
<i>Massakern i Butja ny fasansfull vändpunkt</i>	8
<i>(S)jumilakliv mot Nato</i>	10
Proletären	12
<i>Ett tips till Putin</i>	12
<i>Vad är sant i mediestormen runt Butja?</i>	13
Svensson (blog)	16
<i>Svenska vänstern om Ukrainakriget</i>	16

Flamman

Efter partiförbudet: ”Vi kommer att fortsätta kämpa som förr”

Volodya Vagner

Flamman, 1/4 2022

Förra veckan förbjöd den ukrainska regeringen elva partier med pro-ryska kopplingar, varav flera vänsterpartier. Flamman träffade Sociala rörelsens ledare Vitalij Dudin och talade om beslutet och vad det innebär för den ukrainska vänsterns framtid.

Den 19 mars ratificerade Ukrainas president Volodymyr Zelenskyj per dekret ett beslut som tidigare hade fattats av landets Nationella försvars- och säkerhetsråd, om att ”tillfälligt stänga av” elva politiska partiers verksamhet. Anledningen uppges vara partiernas påstådda pro-ryska hållning. Dekretet avser såväl partier med betydande väljarstöd som marginella partier, varav flera skenbart vänsterpolitiska. Reaktionen från ukrainska vänsterkommentatorer har varit blandad.¹

En som kommenterat beslutet är Dmitrij Mratjnik. Han är en representant för den bland en del ukrainska socialister och anarkister utbredda tendensen att se militant kamp mot rysk imperialism och för nationell befrielse som högsta prioritet. Han har twittrat från frontlinjen, där han tjänstgör inom det ukrainska försvaret, att de påverkade partierna är reaktionärer och kollaboratörer. Han lägger till att ”krigslagar innebär svåra beslut”, men att dekretet inte bör tolkas som något generellt slag mot vänstern som sådan.

Den i Tyskland baserade ukrainska sociologen Volodymyr Isjtjenko, som tidigare framhållit vikten av att få slut på kriget så snabbt som möjligt, i stället för att till vilket pris som helst fortsätta strida i hopp om att uppnå seger, har intagit en mer kritisk hållning. Enligt honom överdrivs de elva partiernas påstådda pro-ryska inställning. I hans ögon är beslutet en del av Zelenskyjs strävan att stärka sin politiska makt, något som började redan innan det ryska överfallet inleddes för en månad sedan.²

Förra veckan i Lviv träffade Flamman Vitalij Dudin, ordföranden för den demokratiska socialistiska rörelsen Sotsijalnyj Ruch (Sociala rörelsen), för att diskutera hans syn på utvecklingen. Även han är kritisk mot beslutet.

– Det är oroväckande. Vi genomlever svåra tider, som utgör en utmaning för vår demokrati. Inskränkningar av yttrande- och föreningsfriheten är endast godtagbara om det finns vederhäftiga, lagliga grunder för det. Även när det råder undantagstillstånd måste åtgärder stå i proportion till målen de är tänkta att uppnå, och detta dekret uppfyller inte sitt påstådda mål, nämligen att värna landets säkerhet.

Varför?

– För Ukrainas seger finns det två mycket avgörande faktorer. Den första är nationell enighet, den andra internationellt stöd, och detta illa genomtänkta dekret äventyrar båda. De två största av de drabbade partierna, Oppositionsplattformen för livet (OPZZj) och Sjarijs Parti (som leds av bloggaren Anatolij Sjarij), har visserligen själva gjort sitt för att splittra det ukrainska samhället. Om nationalisterna drar samhället åt det ena hållet, så drar OPZZj och Sjarijs parti det åt det motsatta. De främjade föreställningen om att landet styrdes av ultranationalister och att den rysktalande delen av befolkningen förtrycktes. Men att förklara för miljontals väljare,

¹ Marxistarkivet har tidigare publicerat flera texter om detta, se [Internationell press om Ukraina-kriget 28 mars 2022](#) (artiklarna ur *Libération* och *Links*)

² Isjtjenkos inlägg, ”Varför har Ukraina förbjudit elva ’pro-ryska’ partier?”, återfinns i [Internationell press om Ukraina-kriget 28 mars 2022](#)

som dekretet nu gör, att partierna de sympatiserar med inte är acceptabla, hjälper ju knappast att motivera dem att fortsätta motståndet mot inkräktarna vid fronten. I och med att detta dekret även skadar Ukrainas internationella rykte, riskerar det även det humanitära och militära stödet till Ukraina.

Vad tror du är syftet med beslutet då?

– Jag tror att regeringen dels försöker uppnå några kortsiktiga mål, som att visa beslutsamhet när det gäller att försvara landet i krigstid, och några långsiktiga, som att sätta sina konkurrenter på plats.

Men på vilket sätt är dessa partier mer pro-ryska än Zelenskyjs konkurrenter, när han just nu är sinnebilden av motståndet mot Ryssland? Är inte de rätt marginaliserade redan, i och med det ryska överfallet?

– I nuläget appellerar presidenten visserligen mer till medborgarnas patriotiska känslor, till dem som vill vinna kriget, eller i alla fall stödjer idén om ett generellt väpnat motstånd mot Ryssland. Men man måste komma ihåg att det politiska fältet är väldigt dynamiskt, och att krig alltid brukar sluta genom förhandlingar. Det verkar som om Zelenskyj vill bereda marken för att legitimera förhandlingar, vapenvila och någon form av fredsfördrag med Ryssland. Hans retorik kan så småningom nog skifta åt ett mer fredligt håll, och då skulle den börja likna hållningen som traditionellt förknippas med OPZZj. Då kommer han kanske bli mer beroende av deras väljare.

Du är själv utbildad jurist. Hur väl förankrat är det här dekretet i lagstiftningen?

– Det vilar på helt och hållet politiska grunder, på oklara anklagelser om att dessa partier skulle vara anti-ukrainska. Det är vagt formulerat, samtidigt som det inskränker en av de mest grundläggande rättigheterna. Det här är inte Ryssland, vi är i Ukraina. Vår konstitution garanterar ett pluralistiskt flerpartisystem, och man kan inte bara ge upp en så central del av vår demokrati under förevändning att det råder krig.

– Den ukrainska lagstiftningen om politiska partier och krigslagar innehåller inga skrivelser om något ”tillfälligt stopp” för partiets verksamhet. Visst, landet är i krig, men lagen gäller fortfarande, och där står det att eventuella partiförbud måste gå genom domstolen. Utöver detta ”tillfälliga stoppet för partiernas verksamhet” beordrar dekretet faktiskt justitiedepartementet att även driva just ett sådant förbud genom domstolarna. Man frågar sig varför de inte bara kunde göra det, eftersom domstolen lika väl hade kunnat beordra ett tillfälligt förbud i väntan på den slutgiltiga domen.

Vad tror du är svaret?

– Jag fruktar att rättegången kommer skyndas igenom innan undantagstillståndet upphävs, vilket i så fall innebär att förhandlingarna troligen hålls bakom stängda dörrar. Om rättegången går rätt till skulle ju partiernas advokater få tillfälle att presentera motargument, justitieministeriet skulle behöva lägga fram sitt fall, och domaren skulle behöva avväga bevisläget. Förbudet mot Kommunistpartiet har dragit ut på flera år trots att avkommuniseringslagstiftningen gör ett förbud mot dem mycket lättare än vad som är fallet med dessa partier nu.

Vad har dekretet för konkret effekt i nuläget?

– Det är inte helt klart. Tills det finns ett domstolsbeslut på plats är partierna inte tvungna att lösas upp, och deras parlamentsledamöter ska kunna behålla sina platser. Möjligtvis får de inte uppträda under partiets namn längre. Men det är klart att dessa partier hotas av ytterligare

repressalier, och i framtiden riskerar kanske andra partier som kritiserar regeringen det samma.

På listan över de drabbade partierna finns flera med namn som antyder att de är vänster. Vad innebär det hela för den ukrainska vänstern?

– Vi är så klart särskilt oroliga över inskränkningar av politiska krafter som betecknar sig själva som vänster, eftersom det kan ge intrycket att allt som är förknippat med vänsterpolitik eller socialism är del av någon rysk strategi mot Ukraina. Men till alla kamrater utomlands, som nu undrar ifall vänsterpolitik har blivit förbjuden i Ukraina, eller om detta är början på någon censur mot vänstern som sådan, kan jag säga att det inte är så kategoriskt.

– De som sammanställde denna lista över partier verkar snarare ha utgått från relativt vaga föreställningar om vad som är pro-ryskt och pro-ukrainskt. Inga av dessa partier var del av kampen för sociala rättigheter eller demokratisk socialism.

Kan du berätta lite mer om vilka dessa förmenta vänsterpartier är för några?

– De kan delas in i tre kategorier. Den första består av utbrytare från Kommunistpartiet, vilket inte deltagit i några val sedan det förbjöds för ett antal år sedan. Här ingår Statspartiet och Vänsteroppositionen. Dessa partier delar samma odemokratiska värderingar, är tämligen stalinistiska, HBTQ-fientliga, och fokuserar på kulturella markörer, på den slaviska världens kamp mot det onda väst. De tolkar sociala spänningar i rent geopolitiska termer, där Ryssland, som centrum för den slaviska världen, blir en symbol för godhet.

– Den andra kategorin är i princip företagsliknande projekt, skapade för att tjäna sina ledares intressen. Här har vi Vänsterkrafternas allians och Socialisterna. Medan de också delar vissa pro-ryska ståndpunkter är det inte lika utpräglat hos dem. Hur som helst representerar de inga sociala grupper, utan skapades inför val till förmån för de individer de kretsar runt.

– I den tredje kategorin finns partier som var inflytelserika en gång i tiden, men numera bara är ett skal. Här finns Ukrainas socialistparti (SPU) och Ukrainas progressiva socialistparti (PSPU). På 90-talet var SPU landets främsta proeuropeiska socialdemokratiska parti, men efter en rad smutsiga spel och fientliga övertaganden finns i dag knappt något kvar av det. PSPU var aktivt förr i tiden, och liknade en sorts främlingsfientlig version av Kommunistpartiet, där marxismen hade ersatts av retorik om att skydda ortodoxa troende och slaviska människor, med ett starkt motstånd mot Nato, som gränsade till hat mot väst.

– Kort sagt var dessa partier extremt marginella och isolerade från samhället, och oavsett inskränkningarna mot dessa partier så kommer den ukrainska vänstern att fortsätta kämpa för social rättvisa precis som förr. I denna bemärkelse har det inte skett någon större förändring.

Internationalen

Brännmärk krigsbrottet!

Håkan Blomqvist

Internationalen 6/4 2022

Världen förfasar sig över ryska krigsbrott i ukrainska Butja och på andra håll. Och vämjs av löjeväckande bortförklaringar från Putinregimen. Mord och massakrer på civila ska inte bara fördömas, de ansvariga ska dras inför rätta och dömas som krigsförbrytare.

Men det är inte bara övergreppen som kväljer, utan också hyckleriet. När såg vi samma upprördhet över tiotusentals massakrerade civila i Irak och Afghanistan? När tog svenska media det ”unika beslutet” att visa ocensurerade bilder på dödade människor, ”ibland gör vi

undantag. Ibland behöver vi visa hur verkligheten ser ut, när ord inte räcker till”. (DN:s förstasida från Butja 4 april). En verklighet som alltså inte behövde redovisas när det gällde dödade barn i Gaza eller Jemen eller på andra håll i världen?

När tusentals civila, familjer, barn, mödrar och åldringar utan en bössa till hands utrotats av Västs bombmattor, missiler och artilleri är det ”collateral damage”, om förlusterna inte är ”överdrivna”. ”Vad som är för stor ’civil skada går inte att mäta i exakta siffror utan avgörs istället i en bedömning där skadan vägs mot nyttan. Det kallas proportionalitetsprincipen – en av de grundläggande principerna som genomsyrar krigslagar”, citeras en folkrättsexpert från Totalförsvarets forskningsinstitut beskäftigt i DN 6 april. En högst praktisk tolkning för militära stormakter som kan förgöra på håll, förstås.

Men även tolkningarna av bestialiteter på marken flödar av hyckleriet – eller spelad koögdhet. Hur kan de ryska soldaternas grymhet förklaras, förundras kommentatorerna. ”Som en speciell rysk krigsstrategi”, förklarar experterna. Men formliga bibliotek av undersökningar har genom seklen gjorts av krigens barbarisering av soldater och slaktandet av civila, inte bara under medeltiden eller Andra världskriget. Vi formligen vadar ju i Song Mys – en av många uppmärksammade amerikanska massakrer under Vietnamkriget – eller bosniska dödsfält in i vår tid.

Brutaliserade soldater och befäl som tar ut vrede, frustration eller bara stegrad blodtörst på civila tillhör krigens ärelösa skuggvärld. Om det så kallade ”soldatmaterialet” dessutom består av pennaliserade unga män som drillats i vapenmakt och förakt för svaghet, är följderna långt ifrån obegripliga, med eller utan strategier.

Vi ska förfasa oss över förbrytelserna men samtidigt hånle åt hyckleriet. Inte för att urskulda Putins krig med så kallad ”what aboutism”, utan för att brännmärka och bekämpa alla krigsbrott, på marken, från luften liksom det yttersta av dem alla, att starta krig.

Häri ligger Putinregimens brott inte bara mot Ukraina utan mot mänskligheten. Och häri ligger förbrytelsen hos den världsordning som så nonchalant förvandlar människor till kanonmat. Framtidens människor kommer att döma dem alla vid historiens domstol, om den alls får chans att mötas.

Vad gör kriget med det ryska medvetandet?

Aleksej Sachnin

Internationalen 7/4 2022

Enligt officiella ryska opinionssiffror är stödet starkt för Putin och den ”speciella militär-operationen” i Ukraina. Men undersökningarna som görs är en del av propagandan och ger inte den sanna bilden av folks uppfattning. Det menar den ryska vänsteraktivisten och krigsmotståndaren Aleksej Sachnin, som dessutom har börjat se en attitydförändring hos den ryska befolkningen sedan kriget började den 24 februari.

Det militära angreppet mot Ukraina kom som en chock för det ryska samhället. Men innan folk ens kunnat ta till sig vad som hände, blev de informerade om att de nästan enhälligt stödde kriget. Exempelvis publicerades på krigets fjärde dag en statligt sanktionerad opinionsundersökning som hävdade att 68 procent av ryssarna ”helt eller delvis stödde beslutet att genomföra den speciella militära operationen”. Men liknande opinionsundersökningar visar också att de svarande inte har någon klar förståelse av ”operationens” mål. En fjärdedel antar att militären ”skyddar den rysktalande befolkningen i Donbass”. Ytterligare 20 procent tror att syftet med operationen är att inte tillåta några NATO-baser i Ukraina. 20 procent tror att målet är att demilitarisera Ukraina. 7 procent tror att Ryssland vill ”avnazifiera” Ukraina. 6

procent tror att målet är att förändra landets politiska styre, och slutligen tror 4 procent att planen är att stycka upp Ukraina och upprätta rysk kontroll över landets sydöstra delar.

Så innehållsrika data om de ryska medborgarnas överväldigande stöd för kriget demoraliserar krigsmotståndarna. Men ett avgörande tillrättaliggande måste göras: uppgifterna återspeglar inte de dagliga erfarenheterna. Förvisso stöder en del personer invasionen av Ukraina, men antalet två tredjedelar är häpnadsväckande. Om de är så många, varför ser vi dem då inte någonstans?

Opinionsundersökningar i Ryssland är oftast verktyg för att manipulera allmänhetens medvetande. Många sociologer hävdar att antalet ”socialt acceptabla svar” har ökat under de senaste åren, alltså när folk inte säger vad de egentligen tycker utan vad som förväntas av dem. Denna effekt har troligen ökat betydligt sedan kriget inleddes. Dessutom skapar den ryska regeringen medvetet en atmosfär av rädsla i landet. Duman har antagit en lag om hårda efterverkningar för den som sprider ”falska nyheter” om den ryska militärens aktioner. Deltagare i antikrigs-demonstrationer arresteras i mängder. Polisen kontrollerar folks telefoner för att hitta ”komprometterande” samtal och spår av att ha läst oppositionella nyhetskanaler. Skolor genomför politiska informationslektioner. Allt detta påverkar givetvis hur uppriktigt folk berättar vad de tycker.

Och det är inte bara medveten list från de svarande. Även enligt de sociologer som är lojala mot regeringen har antalet personer som vägrar svara på intervjuarnas frågor eller inte kan komma på något svar ökat. Det kan påverka kvalitén på urvalet. Dessutom är krigsmotståndare sannolikt mindre benägna att svara på frågor. Även hur frågorna ställs påverkar svaren. De härleds direkt från den ryska regeringens officiella retorik. Det skapar en tvetydig psykologisk situation och låter folk byta ut de händelser som äger rum i verkligheten mot en mindre traumatisk tänkt situation, även i sitt inre tänkande. Och det verkar som om detta sker i massiv samhällspsykologisk skala.

Bland det oändliga antal videor som har ägnats åt händelserna finns det en där en man från en förstad till Kiev ringer till sina släktingar i den ryska staden Vologda. Han berättar för dem om sina erfarenheter. ”De bombar oss, civila och barn dör”, säger han. Men hans släktingar i Ryssland bor hundratals mil från fronten och vägrar tro på honom. ”Det finns inget krig. De skjuter bara nationalister”, svarar en äldre kvinnas röst. Mannen blir arg. ”Hur kan du veta det? Jag är ju här!”, skriker han. ”Vi har TV”, blir svaret.

Det är ingen slump att den ryska regeringen förbjuder användning av ordet ”krig”. Krig antyder en situation som inte kan betraktas neutralt, till skillnad från en ”speciell militär operation”, som ses som ett politiskt beslut som enskilda medborgare inte behöver ta ställning till. Propagandan ger folk en sorts räddningsplanka som skyddar dem från att ta in vad som händer i verkligheten. I ett land där det kollektiva minnet grundar sig på segern över Nazityskland i ett blodigt men rättfärdigt försvarskrig är det en mycket effektiv mekanism. Men att acceptera att Ryssland har begått en militär aggression mot det folk som står dem närmast historiskt och kulturellt är nästan omöjligt ur psykologisk synvinkel. Många personer har inte styrkan att göra det. Så de försöker, allt de kan, undvika att se verkligheten och upprepar propagandaklichén: ”Det är inget krig”.

Regeringen försöker utnyttja detta moraliska dilemma till fullo, och bokstavligen utpressar folket med denna känsla av rädsla. Men det finns en svag punkt i detta bristfälliga dubbel-tänkande: det kan inte upprätthållas särskilt länge. Inga drakoniska åtgärder för att kontrollera informationen kan skydda medborgarna från att den fruktansvärda verkligheten sipprar in. För det första har omkring en tredjedel av ryssarna släktingar i Ukraina. Ingen censur kan förhindra kontakten mellan dem. Min egen telefon är fylld av de mest desperata meddelanden. ”Vi har suttit i källaren i 4 dagar nu.” ”De bombar. Staden är belägrad. Ingen kan komma in

eller lämna.” ”Jag stod i kö för bröd i 5 timmar idag. Jag fick inget.” – jag kan citera hundratal sådana meddelanden. Och det finns miljontals som jag i Ryssland. Detta bevittnande av katastrofen är avsevärt mer övertygande än politiska debatter. Till och med de mest lojala Putinanhängarna kommer att få svårt att förklara för sig själva varför en vanlig ukrainare ska svälta och frysa medan flygbomber exploderar runt dem.

Det är riskabelt för oss att diskutera hur stora förluster den ryska militären har drabbats av. Det är det känsligaste ämnet för regeringen, och de bevakar sådana diskussioner noga. Under Afghanistan-krigets tio år förlorade Sovjetunionen lite över 14 000 soldater. Det nuvarande kriget i Ukraina tros redan ha skördat ännu fler offer.

Den 8 mars medgav det ryska försvarsministeriet att det finns en del värnpliktiga soldater i Ukraina, vilket betyder dåligt utbildade 18-åriga pojkar. Orden ”kanonmat” har därefter blivit vanligare i privata samtal. Kvinnor är rädda för att låta sina söner göra lumpen. Även i officiella opinionsundersökningar ser vi att medelålders kvinnor är 15–20 procent mindre sannolika att stöda den ”speciella operationen” än män. Och just medelålders kvinnor anses annars vara Putins lojala kärnväljare. Men en annan kategori medborgare som också är viktiga för regeringen påverkas avsevärt av förlusterna. Nämligen militärpersonalen själva.

Ett avslöjande misstag ägde rum i en direktsändning på TV-kanalen Zvezda, som tillhör försvarsministeriet. En äldre militär bland gästerna i ett patriotiskt pratprogram ställde sig upp och erbjöd sig att hålla en tyst minut för de ryska soldater som dödats. ”Våra grabbar dör där borta...”, började han säga. Men pratshowens värd skrek från sin stol och började ropa till veteranen: ”Nej-nej-nej! Jag vill inte höra något sådant! Håll käft! Förstår du inte? Sluta. Våra pojkar krossar den fascistiska ormen, det är en seger för ryska vapen!” Byråkraternas och propagandamånglarnas önskan att fåraktigt dölja händelseutvecklingen i Ukraina har redan börjat stöta bort regeringens mest lojala och trogna publik – militären och patrioterna.

Slutligen undergräver en tredje faktor dubbeltänkandet hos många ryssar på hemmafronten. Eftersom regeringen har stängt oppositionens vanliga kanaler, har nya sätt att skildra verkligheten trätt i deras ställe: foton på stigande prislappar i affärer och tillkännagivanden om uppsägningar. Den pågående ekonomiska katastrofen har blivit en kollektiv maskin för antikrigsagitation. När det gäller rapporterna från Ukraina kan man bara återropa de officiella kanalerna, som militären och regeringens PR-tjänst. Men om man tittar på lokalmedia kommer man genast få veta vad som pågår. ”Priset för att gräva gravar i Jaroslavl stiger snabbt”, tillkänner en lokal webbplats.

I Volgodonsk är kvinnliga läsare av den lokala tidningen rasande över det fördubblade priset på babymat och blöjor. Den ryska tillverkningen var helt integrerad i de globala kedjorna och visade sig vara helt oförberedd på Västs sanktioner. 10 av de 14 största biltillverkarna har redan stoppat produktionen, andra förbereder sig för att göra det inom den närmaste framtiden. Minst 150 000 bilar betare kommer att förlora sina jobb, och det utan att räkna angränsande industrier, logistikföretag och återförsäljare. McDonalds blev en av dussintals stora utländska företag som tillkännagav att de upphör med sin verksamhet i Ryssland. Bara denna snabbmatskedja står för 64 000 arbeten. Regeringsexperter beräknar omfattningen på den hotande massarbetslösheten till 7–10 miljoner personer.

Till och med för den ryska regeringens mest högröstade förespråkare är sambandet mellan kriget och den samhällsekonomiska kraschen helt uppenbar. Det är svårt att objektivt beskriva hur fort massornas uppfattningar förändras. Den liberala oppositionsföreträdaren Aleksej Navalnyjs anhängare har gjort ett experiment. De genomförde en serie undersökningar på internet. Denna forskning gör inte anspråk på att vara representativ, eftersom den politiserade internetpubliken skiljer sig avsevärt från ett landsomfattande urval. Men den visar ändå på en snabb attitydförändring.

Medan bara 29 procent av deltagarna i opinionsundersökningarna den 25 februari kallade Ryssland för angripare, gav 53 procent samma svar en vecka senare. Istället sjönk antalet på de som ansåg att Rysslands operation i Ukraina handlade om ”befrielse”, från 28 procent till 12. Den 25 februari lade 14 procent skulden för konflikten på Ryssland, och den 3 mars 36 procent. Samtidigt hade antalet som fördömde Väst eller ”alla sidor” minskat betydligt, och åsikten att skulden är Ukrainas var marginell. Å andra sidan hade det antal som trodde att de ekonomiska konsekvenserna av de pågående händelserna kommer att bli ”katastrofala” för Ryssland ökat från 40 till 60 procent.

Det är ganska vanligt med personer som har ändrat sin uppfattning under de senaste veckorna. Michail Matvejev, en av det ryska kommunistpartiets representanter i Duman, som röstade för erkännandet av de två utbrytarrepublikerna i östra Ukraina direkt innan kriget började, blev en av symbolerna för detta smärtsamma uppvaknande. ”Jag röstade för fred, inte krig. Jag röstade för att skydda Donbass, inte för att Kiev ska bombas”, skrev han på Twitter den 26 februari. En del politiker följde detta exempel. Men idag sker de flesta sådana omsvängningar på gräsrotsnivå. Några som hade stött den ”speciella operationen” från första början ändrar uppfattning när massavskedandena börjar i deras stad, eller någon de känner blir inkallad av militären.

Under krigets första två veckor ägde det nästan dagligen rum antikrigsdemonstrationer på gatorna. Men den förtryckande polisregimen tog enkelt itu med dem. Fram till 11 mars hade polisen arresterat ett exempellöst antal demonstranter, 13 913 personer. Under dessa omständigheter med ett aldrig tidigare upplevt spridande av skräck, polisbrutalitet och att de flesta oberoende media har stängts, har ingen lyckats samla tillräckligt många vid gatuprotester för att regeringen inte skulle kunna kväsa dem.

Den liberala oppositionens ledare har emigrerat, men uppmanar hela tiden till dagliga demonstrationer. Det är lätt att förstå ur emotionell synvinkel: vi ska inte acceptera kriget en enda dag. Men ett kyligt förnuft säger oss att det viktigaste just nu inte är etiska poser utan ett tråget arbete för att mobilisera de skikt som de liberala politikerna har ignorerat så länge. Bara ”Putins majoritet”, de som tidigare har stött presidenten, kan förändra maktbalansen och få slut på kriget. Det är där den ryska vänstern för närvarande ser sitt syfte: att arbeta med dessa massor.

Av alla de rapporter som har ägnats åt uppfattningarna om den ryska ”speciella operationen” i Ukraina är det bara en som låter oss se sambandet mellan social ojämlikhet och inställningen till kriget. Trots den vanliga åsikten i Ryssland (som i första hand härrör ur den liberala oppositionens uppfattning), att det bara är en välutbildad och välbeställd minoritet som är mot Putin, medan den fattiga majoriteten är lojala med propagandan, så visar opinionsundersökningarna att det är de fattiga som är mest kritiska till kriget. ”Folk med låg inkomst är oroligare över den militära operationen eftersom de i detta avseende förväntar sig en ytterligare försämring av sina materiella förhållanden”, konstaterar forskare.

Vänstern har som mål att visa för arbetarklassen att det inte bara är västvänliga liberaler under ledning av ”medelklassoppositionen” som är mot kriget. En sådan förvanskad bild gynnar bara Kreml, som försöker framställa den pågående konflikten som en ”civilisationernas” kollision mellan Ryssland och Väst med sin ”femte kolonn”. Det är avgörande att visa att de ryska arbetarna har sina egna skäl att kämpa för fred. Och att denna fred inte kommer att innebära nya nationella förödmjukelser och en territoriell uppdelning av Ryssland, utan istället att vårt land återgår till sin sanna ägare, det arbetande folket. Vänstern måste bekämpa påståendet om en kollektiv skuld, som en del liberala kritiker av Putin riktar mot det ryska folket.

Den tragiska sanningen är att det krig som Putin startade inte är något slumpmässigt vågspel. Hela den 30-åriga postsovjjetiska epoken har lett oss fram till denna katastrof. Diktaturens

grund blev de enorma sociala ojämlikheterna, eftersom den fattiga majoriteten utöver att förlora kontrollen över ägandet också förlorade sin politiska röst. Under alla dessa år har de flesta länders regimer som kom till makten på Sovjetunionens ruiner bara fört en skamlig nationalistisk politik. Oligarkerna har ställt nationerna mot varandra och på så sätt stärkt sin makt.

Sist och slutligen är det den militärkupp som Vladimir Putins företrädare Boris Jeltsin genomförde 1993 (med västregeringarnas fulla stöd) som ligger till grund för Rysslands nuvarande nationella känslor. På den tiden sköt regeringen med stridsvagnar mot parlamentet i ”demokratis” namn, och fick på så sätt arbetarklassen att tystna och glömma sin kollektiva styrka i flera decennier. Idag skördar vi helt enkelt resultaten av detta ojämlika och utsugande samhälle. För att få stopp på kriget måste den ryska arbetarklassen förändra sitt land i grunden. Det är den enkla sanningen. Och ändå är det bara den ryska vänstern som kan säga den. Det finns ingen annan.

Ursprungligen publicerad av *Left Against the War*
Översättning: Göran Källqvist

Offensiv

Massakern i Butja ny fasansfull vändpunkt

Per Olsson

Offensiv 6/4 2022

Fotot ovan (från Ukrainas Nationella nyhetsbyrå) påstås visa civila som avrättats av ryska soldater.

Bilderna från det bestialiska mordandet i Butja,³ en förort till huvudstaden Kiev, kan få en liknande avgörande roll för den fortsatta händelseutvecklingen och krigsmotståndet som de skakande bilderna från folkmordet i bosniska Srebrenica 1993 och massakern i den vietnamesiska byn Son My (Song My) 1968, då över 500 människor mördades i en hämndaktion på civila för att kriget inte gick USA-imperialismens väg.

³ I stort sett alla TV-kanaler (som sysslar med nyhetsförmedling), liksom dagspressen (och deras webbsidor) har haft ett stort antal artiklar (med journalisternas egna iakttagelser, intervjuer med invånare m m), fotografier och videoinslag. För att inte tala om Youtube, som fullständigt översvämmats över med sådant material.

Massakern i Butja, som Putinregimen förnekar, följde i spåren på att de ryska truppernas reträtt från områdena runt Kiev och att Kreml tvingats, åtminstone tillfälligt, att ge upp krigets primära politiska mål: att snabbt erövra kontrollen över Kiev och andra storstäder samt tillsätta en marionettregering.

Putinregimens invasion har på många fronter och på flera sätt blivit ett misslyckande. ”Invasionen har förstört mer än den erövrats och det är inget framgångsrikt utfall”, summerar brittiska BBC den 31 mars.

Att de ryska trupperna dras bort från Kievområdet tycks dock vara början till att Putinregimen trappar upp kriget i östra Ukraina (Donbass) samt att försöka erövra Mariupol, som lagts i ruiner och vars belägring hittills har kostat 5,000 människors liv.

Motståndsviljan är dock ännu hög i Ukraina, och sannolikt har den senaste utvecklingen stärkt uppfattningen om att den ryska invasionen kan slås tillbaka. Samtidigt blir Putinregimen allt mer desperat i sin strävan att vinna militära framgångar som kan presenteras som en ”seger” på hemmaplan och möjliggöra att landet blodigt delas i ockuperade och icke-ockuperade zoner. Kriget riskerar därmed att bli både mer skoningslöst och utdraget.

Kriget har gett regeringarna i Väst en ursäkt för att genomföra den största militära upprustningen i modern tid, samt kraftigt öka Natos militära närvaro i de länder som gränsar till Ryssland och Ukraina.

Vidare har Västimperialismen infört sanktioner i en omfattning som saknar motsvarighet mot Ryssland, som nu står på randen till vad som kan bli den djupaste ekonomiska krisen sedan Sovjetunionens sammanbrott 1991 och de efterföljande årens kapitalistiska ”chockterapi”.

Sanktionerna och det globala ekonomiska krig som nu bedrivs riktas inte bara mot Ryssland utan även mot Kina, som är USA:s främsta rival om dominans på världssenen.

Ukrainakriget har osäkrat och förändrat världen. Mer än tidigare är nationalism och militarism i förarsätet. Om kriget i Ukraina eskalerar och Nato direkt dras in som stridande part kan den fasansfulla utgången bli att kärnvapen används. Även om det är mindre sannolikt rymmer kriget detta skrämmande hot.

Det är upp till de ryska massorna att störta Putin. Men genom ett upptrappat krig på hemmaplan med stadigt ökad repression och drastiska krisåtgärder med hänvisning till Västs sanktioner har Kreml lyckats slå ner det öppna krigsmotståndet.

De nya sanktioner som Väst har aviserat som svar på massakern i Butja tar det ekonomiska kriget till en ny nivå och kan, om de genomförs fullt ut, bli till såväl dödsstöten för den redan försvagade ekonomiska uppgången som början till Rysslands permanenta isolering från västekonomierna.

De ryska trupperna måste omedelbart dras bort från Ukraina, men inte för att ersättas av Natotrupper och amerikanska styrkor i kombination med ett fortsatt prokapitalistiskt, nationalistiskt styre, utan med verklig demokrati och nationellt självbestämmande.

Det är på bekostnad av demokrati, folkens rätt till självbestämmande och fred som kapitalism och imperialism härskar. Ukrainakriget är ytterst en följd av imperialistiska maktstrider och geopolitiska strävanden.

Bara arbetarklassens globala organisering och kamp har förutsättningar att besegra den härskande och söndra-politik som imperialismen bedriver och vars brutalitet Putinregimens krig är det senaste vittnesmålet om.

Den socialistiska oktoberrevolutionen i Ryssland 1917 befriade inte bara de ryska massorna, utan även Finland, Ukraina och andra förtryckta nationer samt ändade det första världskriget.

Det exempel som oktoberrevolutionen satte visar ännu, över 100 år senare, att om freden ska bli möjlig måste en ny värld byggas – en demokratisk och socialistisk värld.

Genom arbetarklassens enade kamp kan orsakerna till fattigdom, exploatering och krig, det kapitalistiska systemet, avskaffas samt grunden läggas till en frivillig, jämlik och demokratisk federation av socialistiska stater i Europa och i hela världen.

- Bygg krigsmotståndet underifrån.
- Stoppa kriget – ut med de ryska trupperna.
- Nej till Natomilitarism och imperialism.
- Global kamp för socialism – bli medlem i RS/ISA.

(S)jumilakliv mot Nato

Robert Bielecki

Offensiv 6/4 2022

S-rosen har bytts ut mot först svenska flaggor och sedan det svenska riksvapnet i nationalismens och krigshetsens spår (Foto: Ninni Andersson/Regeringskansliet).

Som Offensiv har varnat för tidigare tar S i rekordtakt nya stora kliv mot Nato. Det är en farlig utveckling i den nuvarande eran av global kapitalistisk oordning.

Varje dag och överallt hamras budskapet in från media och etablissemang – särskilt militären och ”försvaret” – om att ”vi” ”måste” ha mer till militären. Men också att Sverige måste ansluta sig till Nato. Krigshetsen är extrem.

Den 30 mars frågades statsminister Magdalena Andersson (S) ut i SVT:s 30 minuter om just militär och Nato. Hon gav det inte så förvånande beskedet att hon ”inte utesluter Natomedlemskap på något sätt”, och fortsatte:

– När den säkerhetspolitiska kartan ritas om behöver man göra en uppdaterad analys och fatta beslut utifrån den.

Viss kritik till Natomedlemskap kommer dock från vissa håll, främst vad gäller Sveriges roll som diplomat. Jonathan Feldman, som är docent i internationella relationer och ekonomisk historia vid Stockholms universitet, säger till SVT Nyheter den 2 april att:

– Sverige kunde vara en diplomatisk innovatör, som man har varit tidigare. Det har gått förlorat, eftersom människor med maktintressen har stöttat en Natoanslutning.

Under tiden som statsminister har den socialdemokratiska rosen på Anderssons kavaj bytts ut mot först en svensk fana och sedan till riksvapnet – en gåva från den svenska ÖB Micael Bydén.

Socialdemokratins avsteg från arbetarrörelsens intressen gjordes för årtionden sedan, men detta tillsammans med den uppskruvade militärvurmen borde bli den sista spiken i kistan över illusionen som vissa fortfarande hyser om S som ett parti för arbetarklassen.

Med Nato är nästa krigsinsats i Västimperialismens intresse inte långt bort. Att Sverige kastar sig in i en militär allians med ledare som Erdoğan, Boris Johnson och Biden (och vem vet om Trump eller någon annan oberäknelig typ blir vald i USA efter nästa val?) kommer inte bidra till fred eller skydda oss som bor i Sverige från de allt mer oberäkneliga utfallen av stormakternas maktkamp – tvärtom.

Verkliga fredsbevarande åtgärder skulle se helt annorlunda ut. En är att skala ner samarbetet och de gemensamma militära övningarna med Nato – riv upp världlandsavtalet. En annan är att sluta exportera vapen och militär utrustning, särskilt till krigförande länder, diktaturer och ickedemokratier som Saudiarabien, Förenade Arabemiraten och Qatar.

År 2021 gick 45 procent av all svensk vapenexport till vad Svenska Freds kallar ”icke-demokratier”. Att förstatliga och ställa om krigsindustrin till civil produktion krävs också.

En väg till fred och stabilitet i arbetarklassens intressen ligger naturligtvis inte i nedskärningar i välfärden för att göda krigsmaskinen, som blir resultatet av att 2 procent av BNP ska läggas på det ”militära försvaret”. Inte heller ligger den i imperialismens geopolitiska schackspel om världsherravälde, där Ukraina för tillfället är spelbrädet.

Socialister står för arbetaraktioner och internationell solidaritet. Hamnarbetarförbundets blockad av ryska fartyg i solidaritet med arbetarna i Ukraina är ett bra exempel; internationellt har fler hamnarbetarfack genomfört liknande blockader. Arbetarklassen har makten att genom strejker och protester förlama hela det kapitalistiska systemet. Det är verkligt effektiva åtgärder även mot krig och krigshets, som visas av arbetarrörelsens klassiska talkör ”Internationell solidaritet – arbetarklassens kampenhet”.

Istället för att som Vänsterpartiet vika ner sig totalt för krigshetsen eller att som fackföreningsbyråkratin svansa efter S krävs det organisering för mer storskalig arbetarkamp – strejka, protestera och demonstrera mot krig, militarism, prishöjningar och nedskärningspolitik.

Det är också genom organisering och kamp som arbetare kan återupptäcka sin styrka, den kraft som både kan stoppa överhetens krig och bygga ett socialistiskt samhälle där de gemensamma behoven hos alla människor, oavsett nationalitet, styr i en värld där krig och förtryck är historia.

Proletären

Ett tips till Putin

Marcus Jönsson

Proletären 4/4 2022

Vill man slippa bli anklagad för krigsbrott i andra länder är det en bra idé att låta bli att invadera dem.

I takt med att den ryska invasionen av Ukraina fortsätter kommer det, inte alls oväntat, anklagelser om att de ryska trupperna ska ha begått krigsbrott. Igår kablades vidriga bilder ut över världen från Kievförorten Butja, där en massgrav hittats och där bakbundna civila ska ha skjutits och lämnats på gatan.

Moskva förnekar kategoriskt att vad som ser ut som uppenbara krigsbrott skulle vara utförda av de ryska trupperna, och har sammankallat FN:s säkerhetsråd för att diskutera saken. Samtidigt som västledarna står på kö för att fördöma Rysslands ”uppenbara krigsbrott” och ”folkmord”.

Sanningen är krigets första offer, och i krig förekommer såväl hemska övergrepp som fejkade hemska övergrepp – eller sådana där de verkliga förövarna inte är de som anklagas för att utfört dem.

Utan att veta vad som är sant eller inte – och utan att utesluta att det är just så som den ukrainska sidan påstår – förefaller det märkligt att det tog fyra dagar från att ryssarna lämnade Butja till att bilderna på kropparna började spridas.

Det är också fullständigt ologiskt i förhållande till propagandan från Kreml, om att de ryska trupperna är i Ukraina för att ”avnazifiera” landet och befria de etniska ryssarna i östra Ukraina från vad Putin kallar för ett folkmord i Donbass. Med bilderna från Butja ökar istället bara hatet i resten av Ukraina mot de ovälkomna ”befriarna”, och det blir svårare att nå en förhandlingslösning om de ryska målen vad gäller ukrainsk neutralitet, Donbass och Krim.

De som har intresse av bilderna från Butja är tvärtom de som inte vill se en förhandlingslösning med kompromisser, eller vad de högerextrema ser som en ”kapitulation” gentemot Moskva. Det påminner också om när vi sett påstådda kemgasattacker i Syrien, i lägen när regeringen varit på väg att vinna kriget och ”rebellerna” varit desperata efter ännu mer vapen och internationellt stöd.

Vi minns också propagandabluffar som när Nayirah al-Sabah vittnade inför USA:s kongress om att irakiska soldater slet spädbarn ur kuvöser i Kuwait. Det framkom senare att det inte var sant, och att Nayirah var dottern till Kuwaits ambassadör i USA.

Eller den blod- och dammtäckta pojken Omar Daqneesh, som blev symbol för ”Assads krig” i Syrien – när det senare framkom att han utnyttjats i propagandan mot föräldrarnas vilja, och att fotografen poserat med blivande självmordsbombare och med samma väpnade grupp som skar halsen av en annan tolvårig pojke.

I svensk media nämns inte heller vilka andra notoriska förbrytare som befunnit sig i Butja, medan New York Times huvudbild till [en artikel igår om de påstådda krigsbrotten](#) i Butja visar soldater ur den nynazistiska Azovbataljonen.

Vi vet som sagt inte vad som hänt och utesluter ingenting. Däremot vet vi ett nästintill vattentätt sätt att slippa bli anklagad för krigsbrott i andra länder. Så här ett hett tips till Putin och ledningen i Moskva – låt bli att invadera dem.

Butja 4 april 2022 (Foto Wikimedia, Public Domain)

Vad är sant i mediestormen runt Butja?

Marcus Jönsson

Proletären 5/4 2022

Det är hemska bilder som kablats ut från Kievförorten Butja de senaste dagarna. Men det finns också frågetecken kring vad som egentligen hänt och vilka som ligger bakom. En ordentlig oberoende utredning krävs för att få klarhet.

De senaste dagarna har media fyllts av brutala bilder från den lilla staden Butja strax nordväst om Kiev. Flera hundra personer ska ha hittats dödade, en del begravda i massgravar och andra bara lämnade på marken.

På gatorna i den sönderskjutna staden syns livlösa kroppar ligga spridda, varav en del med händerna bakbundna, som enligt Ukraina ska ha lämnats kvar av de ryska styrkor som stridit mot den ukrainska armén i staden under mars månad och som haft kontroll över Butja innan de retirerade vid månadsslutet.

Det är vedervärdiga bilder och det framstår som uppenbart att övergrepp begåtts – vilket det alltid gör i krig – men det finns också frågetecken kring vad som egentligen hänt och vilka som ligger bakom.

Ett gäller tidsramen. Enligt Moskva lämnade de ryska trupperna orten redan den 30 mars, och den 31 mars delade Butjas borgmästare en [video på sociala medier](#) där han glatt meddelar att inga ryska soldater längre finns kvar i Butja – utan att nämna något om att det skulle ligga rader med lik på gatorna eller att Butja skulle vara fullt med bevis på ryska krigsbrott.⁴

De första videoklippen på döda människor dök upp på Twitter och Telegram den 1 april, ändå började de inte spridas i stor skala förrän två dagar senare – trots det stora propagandakrig som pågår i sociala medier, där båda sidor vill visa upp egna segrar och övergrepp begångna av den andra sidan.

Samtidigt finns det påstådda bevis från ryskt håll för att en del av de mest spridda klippen tydligt skulle vara fejk, som inte stämmer. Twitterkonton som vill avslöja vad man menar är en falsk flaggsoperation har framhållit att påstått döda ser ut att röra på sig när de filmas från ett fordon.

Men det har bland andra journalisten Shayan Sardarizadeh, som på sitt Twitterkonto avslöjar fejknyheter som delas från såväl den ukrainska som den ryska sidan, kunnat visa beror på en vattendroppe på kameran eller bilrutan, snarare än att det skulle vara en skådespelare som inte ligger stilla.

Den 2 april anlände det ukrainska nationalgardet – som den nazistiska Azovbataljonen lyder under – till Butja. Samma dag delade de en film på nationalgardets officiella Telegramkanal där de åker runt i staden, även den utan några rader av döda längs vägkanterna.⁵

Samtidigt har New York Times publicerat satellitbilder som visar att kropparna legat på gatan i flera veckor utan att någon skulle tagit hand om dem, vilket i sig också verkar märkligt.⁶ Även om ukrainare hindrats från att ta hand om dem har ryssarna, som kontrollerade staden, motiv att försöka framstå som de återhållsamma ”befriare”, som den ryska ledningen vill måla ut dem som.

Med tanke på att Azovbataljonen ingår i nationalgardet inställer sig också frågan vem som gjort vad mot vilka, och om det bara är den ena sidan som stått för dödandet. Det finns ett [Telegramklipp från Butja](#) från den 2 april, först delat av ledaren för Kievs frivilliga territoriella försvar, där en fråga hörs: ”Det finns pojkar utan blå armbindel, får jag skjuta dem?”

---

⁴ *Kommentar:* Det är mycket troligt att borgmästaren intervjuades *innan* han informerats om massakern (det finns inte ens säker info om när intervjun gjordes). Al Jazeera publicerade 3/4 en video som innehöll intervjun, där han gläds åt att Butja nu ”befriats”, och kallar det för ”en stor seger”, medan massakern inte nämns. Se: <https://www.youtube.com/watch?v=0zRtcIA187k>

Antagandet att borgmästaren inte kände till massakerna får stöd av att reportern efter intervjun säger att ”Glädjen över segern dämpades snabbt – av döden...”. Detta följs av en redogörelse för massakern. För övrigt publicerade Al Jazeera senare samma dag följande, där borgmästaren kommenterar massakern: <https://www.youtube.com/watch?v=ADwcl4GBuH4&t=543s>

För en mer grundlig studie av de ryska försökten att misstänkliggöra denna och andra uppgifter, se artikeln [Massakern i Butja: Några saker som talar emot rysk propaganda](#) ur franska tidningen *Libération*. Där visas bl a att vice borgmästaren i Butja hade talat om massakern i en video som lagts ut redan på morgonen 1/4.

⁵ Hur stämmer det med det tidigare påståendet att ”De första videoklippen på döda människor dök upp på Twitter och Telegram den 1 april”? Fanns det döda människor redan då, eller inte?

⁶ Enligt andra uppgifter skulle satellitfotona vara från 19 mars, dvs 11 dagar (inte flera veckor) innan ryssarna ska ha lämnat Butja.

Blå armbindel symboliserar tillhörighet med den ukrainska sidan. Däremot har flera döda som syns på videor vit armbindel, och några är bakbundna med vit armbindel, som de ryska trupperna använder.

Svaret på frågan i klippet är jakande: ”ja, för fan!”, men inga skott hörs. Videoklipppet skulle ändå kunna peka mot att ukrainska frivilligstyrkor ”rensat upp” när de kommit tillbaka och skjutit kvarvarande misstänkta kollaboratörer.

Att ryska soldater skjutit åtminstone några av de civilklädda berättas av ögonvittnen på plats för flera internationella tidningar och tidningsbyråer. Om offren eller några av dem i sin tur ingått i någon frivilligstyrka är inte lätt att veta. I vilket fall är det krigsbrott att avrätta fångar.

Liksom att det är krigsbrott att skjuta ryska fångar, vilket ukrainska trupper filmade när de sköt ryska fångar i benen utanför Charkiv förra veckan. På samma plats har den ukrainske journalisten Yuri Butusov därefter [funnit förkolnade rester av ryska soldater](#).

Oavsett exakt vad som hänt i Butja visar det på det brutala i det här fruktansvärda och onödiga kriget och gör tyvärr att en nödvändig förhandlingslösning ser längre bort ut än tidigare.

Ukrainas president Zelenskyj, som tidigare sagt sig vara beredd att kompromissa om Krim och Donbass, och som förvisso varierar sitt budskap beroende på publiken, säger nu att ”världen kommer att betrakta det som folkmord”, där han plötsligt dyker upp när SVT:s Aktuellt är i Butja och filmar.

Ryssland kallade till möte i FN:s säkerhetsråd för att diskutera händelserna i Butja, men Storbritannien som är ordförande stoppade det ryska förslaget till möte i säkerhetsrådet på måndagen.

På det hela taget var måndagen en mycket bra dag för de krafter som vill att kriget ska fortsätta och att EU ska bli ännu ”tuffare” mot Ryssland. Frankrike beslutade utvisa 35 ryska diplomater och Tyskland utvisar 40 stycken, samtidigt som Litauen beslutat sluta importera rysk olja och gas. Och på tisdagen kom beskedet att Sverige utvisar tre ryska diplomater.

Vad som står helt klart är att Ryssland inte har något att tjäna på att skjuta civila på öppen gata, och dessutom lämna kvar liken som färdiga bevis på ryska krigsbrott, för att motivera fortsatta sanktioner, vapenleveranser till Ukraina och i värsta fall en intervention som kan leda till ett ännu mycket värre krig.

Det som måste till är en ordentlig oberoende utredning om vad som faktiskt hänt. Annars återstår bara ”analyser” likt de som framfördes i Aktuelltstudion på måndagskvällen om hur de ryska soldaterna visar prov på ”obeskrivlig bottenlös ondska”, som inte behöver förklaras närmare.

Men det är inte gott och ont som står emot varandra i Ukraina – som båda sidorna vill få det till, även om vi i Sverige bara är utsatta för den västliga propagandan. Det är ett krig om inflytandet i Ukraina och Europa – där USA och Nato är vinnarna på att Ryssland låtit sig provoceras till att anfälla Ukraina, och där såväl den ukrainska som ryska arbetarklassen och alla fredsvänner i Europa är förlorare.

Svensson (blog)

Svenska vänstern om Ukrainakriget

Anders Svensson

Svensson 25/3 2022

Den svenska vänstern har bara delvis tagit korrekta ställningstaganden kring kriget i Ukraina. Det kan lätt ses genom att kolla på [Nyhetskartan](#) där nyhetsflödena från [tidningar](#), [bloggar](#) och [poddar](#) med alternativa nyheter och gröna- eller vänsterståndpunkter finns samlade.

Som vänster räknar jag inte stalinister och före detta maoister som reflexmässigt alltid tar ställning mot USA och därför försvarar alla som är mot USA som exempelvis [Assad i Syrien](#) och [Putin i Ryssland](#). Hos dessa människor och sajter har analys ersatts av tro. Mer tänker jag inte orda mer om dessa fascismens medlöpare.

Men även bland de rörelser som jag kallar vänster finns det tidningar och organisationer som tagit märkliga ståndpunkter kring Ukraina-frågan. De sprider även märkliga rykten och [falska nyheter om ukrainska fascister](#) och annat. Som exempelvis att krig aldrig lett till nåt gott. Har de aldrig hört talas om befrielsekrig som kriget i Vietnam. Har de inte ens hört talas om Andra världskriget? Krig som definitivt lett till nåt gott.

Socialistisk Politik och Vänsterpartiet

Socialistisk Politik har för sin del intagit en märkligt pacifistisk inställning om fred till varje pris. Även medlemmar i såväl som delar av Vänsterpartiet har intagit en liknande position. Som jag ser det är det en politiskt sett helt felaktig uppfattning ([Det var också en inställning som FNL-rörelsen på sin tid kritiserade](#)):

Vänsterpartiet röstade nej till att förse Ukraina med pansarskott vid riksdagens unika omröstning om att skicka vapen till Ukraina. Detta beslut var ett misstag. Det egna förslaget om penningstöd åt Ukraina har också uppfattats som hyckleri – för de pengarna kan Ukraina ändå köpa vapen.

Dagen efter omröstningen korrigerade partiet dock sitt första beslut, vilket är bra. Ibland måste man tänka om när verkligheten förändras. Och det var det som skedde den 24 februari. Rysslands överfall på Ukraina förändrar Europas säkerhetsordning i grunden. Den verklighet som rådde när linjen mot all vapenexport lades fast finns inte kvar.

Partiets första olyckliga beslut bottnar i en långvarig hållning, som ser partiet som en del av en fredsrörelse som motsätter sig vapenexport. Man glömmer en annan hållning som också varit en del av vänsterns tradition. Jag var själv aktiv i FNL-rörelsen på 70-talet. Den rörelsen växte fram ur en motsättning mellan de som hellre talade om ”Fred i Vietnam” och de som hävdade att den parollen var luddig. Fred på vilka villkor? I demonstrationerna förekom parollen ”Vapenhjälp åt FNL” och i stället för allmänt tal om fred lanserades parollerna ”USA ut ur Vietnam” och ”Stöd Vietnams folk på dess egna villkor”.

Andra vänstergrupperingar

Även medier som [E-folket](#) har tagit liknande ställningstaganden [medan ETC](#) verkar försöka hålla sig neutrala. Också det en märklig inställning. [Tidningen Flamman](#) har i huvudsak en korrekt linje vad det gäller Ukraina, men vissa artiklar präglas av samma märkliga pacifism som artiklar i [tidningen Internationalen](#) i allmänhet för fram. Dock inte utan kritik från de egna läsarna.

Istället för *Fred i Ukraina* ska kraven självklart vara [Ryssland ut ur Ukraina](#) och *Stöd Ukrainas folk på deras egna villkor*.

Andra vänstergrupperingar och vänstermedier har tagit betydligt bättre ställningstaganden när det gäller kriget i Ukraina. Det [gäller till exempel Rättvisepartiet Socialisterna](#) liksom olika anarkistiska och syndikalistiska grupperingar som [Allt åt alla](#), [tidningen Arbetaren](#) och andra. De har i huvudsak tagit korrekta ställningstaganden med stöd till kampen i Ukraina och en positiv inställning till vapenleveranser.

Vänsterpartiets ledning fick med rätta kritik för sitt första ställningstagande och ändrade ståndpunkt.

Socialistisk Politik och Fjärde Internationalen

Tyvärr har Socialistisk Politik ännu inte ändrat sitt ställningstagande. Det ska också konstateras att Socialistisk Politik går emot sina systerorganisationer i andra länder och dessutom den internationella organisation de tillhör, Fjärde Internationalen. Ställningstagandet från Fjärde Internationalen är glasklart, radikalt och antiimperialistiskt utan några pacifistiska villfarelser:⁷

- Omedelbart tillbakadragande av de ryska väpnade styrkorna från allt ukrainskt territorium, inklusive de områden som har ockuperats sedan 2014.
- Solidaritet och stöd för det ukrainska folkets väpnade och obeväpnade motstånd. Vapenleveranser på det ukrainska folkets begäran för att bekämpa den ryska invasionen av dess territorium. Det här är grundläggande solidaritet med offren för aggression.
- Stöd till den ukrainska befolkningens alla former för självorganisering för ömsesidig hjälp och motstånd.
- Stöd till de sanktioner mot Ryssland som det ukrainska motståndet har krävt, och som begränsar Putins förmåga att fortsätta den pågående invasionen och överhuvudtaget hans krigshetsande. Avvisa alla sanktioner som drabbar det ryska folket mer än regeringen och dess oligarker.
- Öppna gränserna och välkomna befolkningar som tvingats fly från krig genom att ge dem den kort- och långsiktiga praktiska hjälp som krävs, och speciellt ta hänsyn till det faktum att den överväldigande majoriteten är kvinnor och barn.
- Avskriv Ukrainas skuld, ge humanitär hjälp till civila, fackliga och folkliga organisationer i Ukraina!

---

⁷ Hela uttalandet finns här: [Nej till Putins invasion av Ukraina! Stöd det ukrainska motståndet!](#). Se även: [Teser om fredsrörelsen och solidariteten med Ukraina](#) av Mark Johnson och Pierre Rousset.